

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) στις 25 Φεβρουαρίου 2010 — Enel Maritsa Iztok 3 κατά του Διευθυντή της Διεύθυνσης «Αναγκαστική εκτέλεση: διενέργεια και ένδικες διαφορές» της Σόφιας του Κεντρικού Γραφείου της Εθνικής Υπηρεσίας Δημόσιων Εσόδων

(Υπόθεση C-107/10)

(2010/C 134/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Enel Maritsa Iztok 3

Καθού: Ο Διευθυντής της Διεύθυνσης «Αναγκαστική εκτέλεση: διενέργεια και ένδικες διαφορές» της Σόφιας του Κεντρικού Γραφείου της Εθνικής Υπηρεσίας Δημόσιων Εσόδων

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχουν το άρθρο 18, παράγραφος 4, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση ⁽¹⁾, και το άρθρο 183, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽²⁾, την έννοια ότι επιτρέπουν, υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης της κύριας δίκης,

1) να παρατείνεται, κατόπιν τροποποίησης του νόμου με σκοπό την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, η προθεσμία για την επιστροφή του ΦΠΑ μέχρι την ημέρα της έκδοσης της απόφασης φορολογικού ελέγχου, επειδή εντός 45 ημερών από την υποβολή της φορολογικής δήλωσης κινήθηκε έναντι του ενδιαφερόμενου διαδικασία φορολογικού ελέγχου, χωρίς να οφείλονται για το χρονικό αυτό διάστημα τόκοι επί του ποσού το οποίο αφορά η επιστροφή, αν συντρέχουν ταυτόχρονα οι ακόλουθες περιστάσεις:

α) πριν από την τροποποίηση αυτή είχε παρέλθει η προβλεπόμενη από τον νόμο 45ήμερη προθεσμία επιστροφής του φόρου και είχαν αρχίσει να τρέχουν τόκοι επί του ποσού της επιστροφής ανεξάρτητα από την κίνηση της διαδικασίας φορολογικού ελέγχου,

β) κατά τον φορολογικό έλεγχο διαπιστώθηκε ότι το ποσό του προς επιστροφή φόρου το οποίο αναγραφόταν στη δήλωση ήταν ακριβές,

γ) η μόνη νομική δυνατότητα που έχει ο υποκείμενος στον φόρο να συντομεύσει την προθεσμία αυτή συνίσταται στην παροχή ασφάλειας υπό μορφή μετρητών, κρατικών ομολόγων ή ανεπιφύλακτης και αμετάκλητης τραπεζικής εγγύησης ορισμένης διάρκειας που να καλύπτει το ποσό που αφορά η επιστροφή;

2) να προβλέπονται αφενός προθεσμία για την επιστροφή του ΦΠΑ διάρκειας 45 ημερών από την υποβολή της φορολογικής δήλωσης που αφορά τον φόρο αυτό και αφετέρου η νομική δυνατότητα διακοπής της προθεσμίας αυτής και στη συνέχεια παράτασής της λόγω της κίνησης διαδικασίας φορολογικού ελέγχου κατά τη διάρκεια της εν λόγω προθεσμίας, αν η φορολογική περίοδος για τον συμψηφισμό του φόρου αυτού καλύπτει ένα μήνα;

3) να πραγματοποιείται η επιστροφή του ΦΠΑ με την απόφαση φορολογικού ελέγχου, με την οποία το ποσό που αφορά η επιστροφή συμψηφίζεται με τις οφειλές ΦΠΑ και άλλες φορολογικές οφειλές, καθώς και απαιτήσεις του Δημοσίου που βεβαιώνονται με την εν λόγω απόφαση και αφορούν διάφορες φορολογικές περιόδους, καθώς και με τους τόκους επί των ποσών αυτών μέχρι την ημέρα της έκδοσης της απόφασης φορολογικού ελέγχου, αν κατά τον φορολογικό έλεγχο διαπιστώθηκε ότι το ποσό του προς επιστροφή φόρου το οποίο αναγραφόταν στη δήλωση ήταν ακριβές και συντρέχουν ταυτόχρονα οι ακόλουθες περιστάσεις:

α) δεν προβλέπεται κατά τη διαδικασία του φορολογικού ελέγχου η προσωρινή εξασφάλιση των μελλοντικών απαιτήσεων του Δημοσίου που θα μπορούσαν να βεβαιωθούν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας έκδοσης της απόφασης φορολογικού ελέγχου,

β) ο συμψηφισμός με απαιτήσεις του Δημοσίου δεν προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία ως μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης ούτε ως μέτρο συντηρητικής κατάσχεσης,

γ) δεν έχουν λήξει οι προθεσμίες για την άσκηση προσφυγής ή για την εκούσια καταβολή των συμψηφισθέντων ποσών των κύριων απαιτήσεων και των τόκων, διότι τα ποσά αυτά έχουν βεβαιωθεί με την ίδια απόφαση επί του φορολογικού ελέγχου και έχει επίσης ασκηθεί προσφυγή ενώπιον δικαστηρίου κατά της βεβαίωσης ορισμένων από τα ποσά αυτά;

4) να προβαίνει το Δημόσιο, εφόσον κατά τον φορολογικό έλεγχο έχει διαπιστωθεί ότι το ποσό του προς επιστροφή φόρου το οποίο αναγραφόταν στη φορολογική δήλωση ήταν ακριβές, στον συμψηφισμό, κατά την ημέρα της έκδοσης της απόφασης φορολογικού ελέγχου, με τις φορολογικές οφειλές που βεβαιώνονται με την ίδια αυτή απόφαση και αφορούν χρονικές περιόδους πριν από την ημερομηνία υποβολής της δήλωσης και με τους τόκους επί των ποσών των οφειλών αυτών, αντί να προβαίνει στον συμψηφισμό αυτό κατά την ημέρα υποβολής της φορολογικής δήλωσης, με δεδομένο ότι το Δημόσιο δεν οφείλει τόκους για τη διάρκεια της προβλεπόμενης από τον νόμο προθεσμίας επιστροφής του φόρου και επιβάλλει τόκους επί των συμψηφιζόμενων φόρων από την ημερομηνία υποβολής της φορολογικής δήλωσης μέχρι την έκδοση της απόφασης φορολογικού ελέγχου;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

(²) ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Ordinario di Venezia στις 26 Φεβρουαρίου 2010 — Ivana Scattolon κατά Ministero dell'Università e della Ricerca

(Υπόθεση C-108/10)

(2010/C 134/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Ordinario di Venezia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Ivana Scattolon

Καθού: Ministero dell'Università e della Ricerca

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει η οδηγία 77/187/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου ή/και η οδηγία 2001/23/ΕΚ (²) της 12ης Μαρτίου 2001 ή άλλη κοινοτική κανονιστική ρύθμιση τυχάνουσα ενδεχομένως εφαρμογής την έννοια ότι μπορεί να εφαρμοσθεί επί περιπτώσεως μετατάξεως επικουρικού προσωπικού με καθήκοντα καθαριότητας και συντηρήσεως δημόσιων σχολικών κτιρίων από οργανισμούς τοπικής αυτοδιοικήσεως (δήμους ή επαρχίες) στο Κράτος όταν η μετάταξη είχε ως αποτέλεσμα την υποκατάσταση του Κράτους στη θέση των εν λόγω οργανισμών όχι μόνον ως προς τις δραστηριότητες και τις σχέσεις με το σύνολο του εν λόγω προσωπικού (επιστατών), αλλά και ως προς τις συμβάσεις με τις οποίες η παροχή των εν λόγω υπηρεσιών καθαριότητας και συντηρήσεως είχε ανατεθεί σε ιδιωτικές εταιρίες;

2) Έχει η συνέχιση της σχέσεως εργασίας, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 77/187 (η οποία κωδικοποιήθηκε, από κοινού με την οδηγία 98/50/ΕΚ (³), με την οδηγία 2001/23/ΕΚ) την έννοια ότι, κατά τον υπολογισμό των συναφών με την αρχαιότητα οικονομικών παροχών που καταβάλλει ο διάδοχος, προσμετράται το σύνολο των ετών

υπηρεσίας του μετατασσόμενου προσωπικού, συμπεριλαμβανομένων των ετών κατά τα οποία το εν λόγω προσωπικό εργάσθηκε στην υπηρεσία του μεταβιβάζοντος;

3) Έχει το άρθρο 3 της οδηγίας 77/187 ή/και οι οδηγίες 98/50/ΕΚ της 29ης Ιουνίου 1998 και 2001/23/ΕΚ της 12ης Μαρτίου 2001 του Συμβουλίου την έννοια ότι μεταξύ των δικαιωμάτων του εργαζομένου που ακολουθούν τη μεταβιβαζόμενη στον διάδοχο σχέση εργασίας περιλαμβάνονται και ευεργετήματα που ο εργαζόμενος απέκτησε κατά τη διάρκεια της εργασίας του στον μεταβιβαζόμενο, όπως ο βαθμός αρχαιότητας, εφόσον με αυτόν συνδέονται, βάσει της συλλογικής συμβάσεως που ισχύει για τους εργαζομένους του διαδόχου, δικαιώματα οικονομικού χαρακτήρα;

4) Έχουν οι απορρέουσες από το ισχύον κοινοτικό δικαιο γενικές αρχές της ασφάλειας δικαίου, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ισότητας των δικονομικών όπλων και της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας, καθώς και το δικαίωμα προσβάσεως σε ανεξάρτητο δικαστήριο και, εν γένει, το δικαίωμα για δίκαιη δίκη, τα οποία κατοχυρώνονται με το άρθρο 6, παράγραφος 2, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 8, της Συνθήκης της Λισσαβώνας και στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 46 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση), σε συνδυασμό με το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, και με τα άρθρα 46, 47 και 52, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η διακήρυξη του οποίου έγινε στη Νίκαια στις 7 Δεκεμβρίου 2000, όπως αυτά ενσωματώνονται στη Συνθήκη της Λισσαβώνας, την έννοια ότι εμποδίζουν την εκ μέρους του ιταλικού κράτους έκδοση, μετά την παρέλευση σημαντικού χρονικού διαστήματος (5 ετών), κανόνα με τον οποίο ερμηνεύεται αυθεντικώς διάταξη κατά τρόπο ανακόλουθο προς το περιεχόμενο αυτής και αντίθετο προς την ερμηνεία που ακολουθεί παγίως το όργανο που είναι αρμόδιο για τον έλεγχο της τηρήσεως του νόμου, κανόνα ο οποίος, επιπροσθέτως, σχετίζεται με την επίλυση διαφορών στις οποίες το ιταλικό κράτος εμπλέκεται ως διάδικος;

(¹) ΕΕ L 061, σ. 26

(²) ΕΕ L 82, σ. 16

(³) ΕΕ L 201, σ. 88

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 2 Μαρτίου 2010 — Zuckerfabrik Jülich AG κατά Hauptzollamt Aachen

(Υπόθεση C-113/10)

(2010/C 134/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf